ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 51.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ.
Διὰ μῆνας ἓξ » 6.
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ.
Διὰ μῆνας ἓξ » 7.

Συντάσσεται ὑπὸ Δ. Πανταζῆ καὶ ἐκδίδεται εὐθύνῃ αὐτοῦ. Τιμὴ καταχωρήσεως ἀγγελιῶν λεπτ. 15 ὁ στίχος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντές εἰσι σπουδαῖοι.
(ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ).

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Παρὰ τοῖς Κ. Κ. Διδασκάλεις καὶ τοῖς ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρομείων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς Κ. Κ. Ἑλληνικ. Προξένοις καὶ τοῖς ἰδιαιτέροις ἐπιτρόποις τοῦ ἐκδότου.
Πᾶσα δοσοληψία ἐνεργεῖται διὰ τοῦ Συντάκτου Δημ. Πανταζῆ.
Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος κατὰ Σάββατον.

Ἀθήνησι, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1853.

Περὶ ἀντιδόσεως.

Ἀντίδοσις ἐλέγετο διαδικασία τις παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις κατὰ νόμον, εἰ, τὸν Σόλωνα ἀναφερόμενον. (Δημοσθ. πρὸς Φαιν. ἐν Ἀρχῇ). Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον πᾶς πολίτης προσκαλούμενος εἰς λειτουργίαν τινα, ὡς τριηραρχίαν ἢ χορηγίαν, ἢ κατατασσόμενος εἰς δυσανάλογον πρὸς τὴν κατάστασιν αὐτοῦ τάξιν φορολογίας, ἠδύνατο ἀποβάλλων αὐτὴν νὰ προκαλέσῃ ἄλλον πλουσιώτερον, οὐχὶ δὲ ἀναλόγως ἐπιβεβαρυμένον, νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν λειτουργίαν αὐτὴν ἀντὶ τοῦ πρώτου, ἢ ν' ἀλλάξωσι καθ' ὁλοκληρίαν τὰς περιουσίας αὐτῶν, ἂν δὲ ἡ ἀνταλλαγὴ αὕτη ἐπραγματοποιῆτο, ἡ λειτουργία ἔμενεν εἰς βάρος τοῦ πρώτου. (Boeckh πολιτ. οἰκον. Ἀθην. τομ. Β. σελ. 369 Ἀγγλ. μεταφρ. ἢ σελ. 431 τοῦ Β. τόμου τῆς Γαλλ. μεταφρ.). Διὰ τὰς τοιαύτας δίκας συνεδρίαζον τὰ δικαστήρια εἰς ῥητὸν χρόνον ἐτησίως, εἰσαγόντων τὰς δίκας τῶν ἀρτιοδίων ἀρχόντων, ὡς ἐν παραδείγματι. τῶν στρατηγῶν ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τριηραρχίας καὶ κατατάξεως εἰσφορῶν, τοῦ ἄρχοντος εἰς τὰ περὶ χορηγιῶν. Ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ τοῦ τοιούτου ἄρχοντος τὸ πρῶτον κινημα τοῦ ἐνάγοντος ἦτον τὸ προσκαλέσαι τὸν ἐναντίον αὐτοῦ εἰς ἀντίδοσιν (Δημοσθ. πρὸς Φαίνιπ. σελ. 1040. Meier Att. process p. 471. Λυσίας ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου σελ. 745). Δυνάμεθα δὲ νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἐπανελάμβανεν οὗτος κατὰ τοὺς τύπους τὴν πρόσκλησιν αὐτοῦ, ὁ δὲ προσκαλούμενος εἰς ἀντίδοσιν ἔκαμνε τὰς ἐνστάσεις αὐτοῦ· ἐὰν αὗται ἀπεδεικνύοντο ἀρκοῦσαι κατὰ τὸν νόμον, ὁ δικάζων ἠδύνατο ἴσως νὰ ἀποφασίζῃ ὁριστικῶς· ἄλλως ἡ νόμιμος ἀντίρρησις καὶ αἱ προετιμασίαι τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δίκης ἐνώπιον τῶν δικαστῶν ἤρχιζον ἐνταῦθα· κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, ἢ ἂν ἡ περὶ τῆς ἀντιδόσεως πρότασις παρεδέχετο, ὁ νόμος ὥριζε νὰ μεταβαίνῃ ὁ προκαλῶν εἰς τὰς οἰκίας καὶ γαίας τοῦ ἀνταγωνιστοῦ αὐτοῦ, ἵνα προφυλάξῃ ἑαυτὸν ἀπὸ εἰκονικὰ βάρη ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας, παρατηρῶν ποῖοι ὑποθήκης ὅροι ἦσαν τεθειμένοι ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἀπὸ λαθραίαν ὑπεξαίρεσιν ἄλλων κινητῶν, σφραγίζων τὰς ἀποθήκας καὶ διορίζων, ἐαν ἤθελε, φύλακας, διότι ἀνελάμβανεν οὗτος διὰ τῆς ἀντιδόσεως καὶ ὅλας τὰς ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ αὐτοῦ ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις. (Δημοσθ. πρὸς Φαίνιπ. σελ. 1040, 1041.) Ὁ δὲ ἀνταγωνιστὴς οὗτος εἰδοποιεῖτο ὡσαύτως ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ τὰ αὐτὰ ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦ προκαλοῦντος, καὶ προσεκαλεῖτο νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐν ῥητῇ ἡμέρᾳ ἵνα ὀμώσῃ τὸν συνήθη ὅρκον. Αἱ περιγραφεῖσαι αὗται κτηματοσημειώσεις, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, ἦτον τελεία ἐκτέλεσις τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ ἐγκατάστασις τῶν ἀνταγωνισθέντων εἰς τὰς νέας κτήσεις αὐτῶν. (Δημ. κ. Μιδ. σελ. 540 πρὸς Φαιν. σελ. 1041. 25.). Δὲν φαίνεται δὲ ὅτι ὑπῆρχε νομικήτις ἀνάγκη τῆς περὶ τούτου προαποφάσεως τῶν δικαστῶν, ἐγίνετο δὲ οὕτω χάριν τῶν συμφερόντων ἀμφοτέρων τῶν διαγωνιζομένων. Μετὰ ταῦτα ἐγίνετο ὁ ὅρκος, ὃν ὤμνυον ἀμφότεροι, ὑποχρεούμενοι νὰ καταδείξωσιν ἕκαστος ὁλόκληρον αὐτοῦ τὴν περιουσίαν πιστῶς καὶ δικαιως, ἐκτὸς τῶν μερίδων ἃς εἶχον εἰς τὰ ἐν Λαυρίῳ Ἀργυρεῖα, διότι αὗται μὴ λογιζόμεναι εἰς τὴν κατάταξιν τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν εἰσφορῶν, δὲν ὑπέκειντο εἰς ἀνταλλαγήν. (Δημοσθ. πρὸς Φαίνιπ. 1044). Τούτου λοιπὸν γινομένου ὤφειλον νὰ δίδῃ ὁ εἷς πρὸν τὸν ἄλλον ὀρθὰς καὶ δικαίας τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἀποφάσεις (καταγραφὰς) ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Κατὰ συνήθειαν ὅμως, συγκαταθέσει τοῦ προκαλοῦντας ἡ προθεσμία αὕτη παρετείνετο. Ἂν δὲ καὶ μετὰ ταῦτα ὑπῆρχον ἔτι διαφωνίαι τότε ἐγίνετο πλέον τακτικὴ δίκη, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἄρχοντος εἰς οὗ τὴν δικαιοδοσίαν ὑπήγετο κατ' ἀρχὰς ἡ ὑπόθεσις· ἡ ἀπόφασις τῶν δικαστῶν, ἂν ἦτο κατὰ τοῦ προκαλουμένου, ἀπέφαινεν ὁριστικὴν τὴν περὶ ἀνταλλαγῆς αἴτησιν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ αὐτοῦ· τουτέστι διέτασσε νὰ γίνῃ ἡ ἀντίδοσις, ἢ νὰ ἀναλάβῃ τὴν λειτουργίαν ἢ τὴν εἰσφορὰν, περὶ ἧς ἐπρόκειτο. Ἐπειδὴ ὅμως ἠδύνατο ἄλλως ἐν τῷ μεταξὺ τῆς δίκης νὰ συμφωνήσωσιν οἱ διάδικοι, δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ σπανίως ἐξεπληροῦτο, ἂν ποτε ἐγίνετο τοιαύτη. (Boeckh ἀνωτ. Β 370 σελ.). Αἱ δυσχέρειαι ἐντοσούτῳ, τῆς μεσεγγυήσεως, ἧς διαρκούσης δὲν ἠδύνατο ὁ ἰδιοκτήτης νὰ διαθέσῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, οὐδὲ δίκας κατ' ἄλλων νὰ κινήσῃ ἐπὶ ἀφαιρέσει καὶ ἄλλοις τοιούτοις, (διότι τὸ προσδοκώμενον αὐτοῦ κέρδος κατετάττετο ἐν μέρει εἰς τὴν μεσεγγυημένην περιουσίαν Δημ. κ· Αφ. Β. σελ. 841 Μιδ. 540) ἐγίνοντο παραίτιαι ταχέος καὶ πολλάκις ἐπωφελοῦς συνδυασμοῦ καὶ δικαίας διανομῆς τοῦ ἐμπίπτοντος εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ πλουσίου Ἀθηναίου βάρους (Boeckh ἀνωτ.)

Ἡ Χεβρών.

Ἐν τῷ εἰς Παρισίους ἐκδιδομένῳ κατὰ μῆνα περιοδικῷ συγγράμματι Revue Archéologique ὀνομαζομένῳ ἀναγινώσκωμεν τὰ ἑξῆς.

« Ἐπιγραφὴ Ἑλληνικὴ ἀνακαλυφθεῖσα ἐν τῷ Τουρκικῷ Τεμένει τῆς Χεβρών. » Ἡ Χεβρὼν ἦν ἱερατικὴ πόλις τῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ κειμένη· ὠνομάζετο αὕτη ἄλλοτε καὶ Καριαθαρβόκ, ἤτοι πόλις Ἀρβόκ. Ὁ Ἀρβὸκ οὗτος ἦν πατὴρ Ἐνὰκ δόντος τὸ ἑκυτοῦ ὄνομα εἰς τοὺς Γίγαντας (Ἐνακίμ), κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ Ἰησοῦ Ναυῆ. Ὁ Ἰώσηπος (ἀρχ. Ε. 2.) λέγει ὅτι ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ ἐτήρουν ἔτι ὀστᾶ αὐτῶν ἀπιστεύτου μεγέθους. Ἀποδίδουσι τῇ πόλει ταύτῃ ἀπωτάτην ἀρχαιότητα. Ὁ Ἰώσηπος λέγει ὅτι ἀνεκτίσθη τῷ 1700 ἀπὸ κτίσεως κόσμου, προσθέτων, εἰ καὶ ἀδεσπότως, ὅτι ᾠκοδομήθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἀδὰμ, καὶ ὅτι ὠνομάσθη Χεβρὼν ἐκ τοῦ ἔβερ, ὅπερ σημαίνει ξένος, ὄνομα δοθὲν τῷ Ἀβραὰμ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ δέκα ἔτη μετὰ τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ εἰς τὴν Γῆν Χαναάν. Ἄλλοι ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Ἀβραὰμ ὠνόμασε τὸν τοπον τοῦτον Χεβρων, ὅπερ σημαίνει, συναλλαγὴν, ἵνα δηλωσῃ ὅ,τι ἔπραξε μετὰ τοῦ Ἐφρὼν τοῦ πωλήσαντος αὐτὸν τούτῳ ἀντὶ τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου. Οἱ νῦν ὧδε κατοικοῦντες ὀνομάζουσιν ἔτι τὸν τόπον Χαλὶλ ἢ πόλιν Ἀβραὰμ, ὃν θεωροῦσιν ὡς φίλον τῷ Θεῷ. Χωρισθεὶς τοῦ ἀνεψιοῦ του Λὼτ ὁ ἱερὸς Πατριάρχης κατῴκησεν εἰς Χεβρὼν καὶ παρενέλαβεν ἐν τῇ πλησίον κοιλάδι.

Ἡ Χεβρὼν ἐγένετο πρωτεύουσα τῶν Χετταίων, καταγομένων ἐκ τοῦ δευτέρου υἱοῦ τοῦ Χαναάν. Ἐπὶ Ἰησοῦ Ναυῆ ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ἐλὰμ· ὅ,τι δὲ κατέστησε τὴν πόλιν ταύτην ἐπίσημον, μετὰ τὴν ἐπάνοδον των Ἰσραηλιτῶν, ἦν ἡ ἐν αὐτῇ οἴκησις τοῦ Δαυΐδ, ἀναγορευθέντος βασιλέως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαούλ.

Ἡ τοσοῦτον ἀρχαία πόλις αὕτη σώζεται ἔτι ὠχυρωμένη διὰ φρουρίου καὶ περιτειχίσματος· κεῖται δὲ εἰς τερπνὴν θέσιν ἐν μέσῳ εὐρόρου κοιλάδος περιστιχισμένης ὑπὸ βουνῶν, εἶναι δὲ κτισμένη ἐν μέρει μεν ἐπὶ κολωνοῦ καταφύτου, ἐν μέρει δὲ ἐπὶ τοῦ πεδίου. Εἰς τὸ κάταντες τοῦ λόφου Χεβρὼν ἐτάφη ὁ Ἀβραὰμ, ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Σάῤῥα ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ πρὸς τοῦτο παρὰ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου. Δείκνυται νῦν ὧδε σπήλαιον, ἐν ᾧ, πιστεύεται, ὅτι ἐνεταφιάσθησαν οἱ πατριάρχαι.

Ἡ ἁγία Ἑλένη ᾠκοδομήσατο ἐνταῦθα Ἐκκλησίαν, ἐν τῇ εἰσόδῳ ταύτης ὑπῆρχον τρία παρεκκλήσια, ὑφ' ἃ ὑπάρχουσιν οἱ τάφοι τοῦ Ἀβραὰμ, τῆς Σάῤῥας, τοῦ Ἰσαὰκ, τῆς Ῥεβέκκας, τοῦ Ἰωκὼβ καὶ τῆς Λείας. Οἱ Ὀθωμανοὶ ᾠκοδόμησαν ὧδε Τζαμίον ὁμοιόσχημον τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις ναῷ τῆς Ἀναστάσεως. ἀπονέμουσιν αὐτῷ σέβας μέγα, καὶ ἡ

εἰς αὐτὸ εἴσοδος τῶν χριστιανῶν, εἶναι ἀπηγορευμένη ἐπὶ ποιναῖς βαρυτάταις. Ἐν τούτοις, χάρις εἰς τὴν μεταμφίεσιν, ὁ τολμηρὸς περιηγητὴς εἰσδύει ἐνίοτε. Ἀπόδειξις δὲ τούτου ἐστὶν ἡ ἑξῆς Ἑλληνικὴ ἐπιγραφή, ἣν ἀντέγραψεν ἐν αὐτῷ ὁ Διδάκτωρ Β. Γιελλαβέρτης πρό τινων μηνῶν. »

ΑΓΙΕΑΒΡΑΑΒΩΗΟΠ
ΟΝΔΟΥΛΟΝΣΟΥΝΙΑ
ΟΝΓΟΝΑΗΑΗΑ
ΡΑΡΗΝΚΑΙΑΓΑΘΗ
ΗΕΡΟΝΚΔΙΥΓΙΑΝ
ΚΑΙΩΝΑΒΙΣΚΟΙΟΙΩ
ΗΑΟΙΑΝΚΑΙΑΒΔΑ
ΛΑΚΑΙΑΝΑΣΤΑΣΙΑΝ

Παρατηρητέον ὧδε ὅτι τὸ Ἀραβικὸν ὄνομα Ἀβδάλα μετεχειρίζοντο ἀδιαφόρως εἰς πάσας τὰς ἐποχὰς καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ καὶ οἱ χριστιανοὶ τῆς Συρίας. »

Σ. Σ. Ἐφημ. Μαθ.

Ἡ Χεβρὼν, πανὺ ἐλ Χαλὶλ λεγομένη, κεῖται 32 μίλια βορειοανατολικῶς τῆς Βηρσαβεὶ καὶ 22 νοτιοδυτικῶς τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐν αὐτῇ ἐγεννήθη ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καὶ Βαπτιστὴς, ἣν δὲ οὐ μόνον ἱερατικὴ ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου φυγαδευτηρίων πόλεων. Ἡ πόλις αὕτη ᾠκοδομήθη ἑπτὰ ἔτεσι πρὸ τοῦ Τανίου πόλεως Αἰγύπτου (Ἀριθμ. ΙΓ. 23). Λέγεται δὲ ὅτι ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀργοῦ παλαιοῦ ἐν Παλαιστίνῃ Γίγαντος, καὶ διὰ τοῦτο ὠνομάσθη πόλις Ἀργοῦ (Καριαθ-Ἀργοῦ), ἣν δὲ μητρόπολις τῶν Ἐνακίμ (γιγάντων) ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς Ναυῆ εἰς τὴν Χανάαν· ἁλωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Χάβιλ υἱοῦ τοῦ Ἰεφονὴ ἐδόθη αὐτῷ ἐν κλήρῳ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Ναυῆ, «διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ προστάγματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ» (Ἰησ. Ν. ΙΔ. 14). Ὁ Δαβὶδ ἐποίησεν αὐτὴν πρωτεύουσαν ἐν ἀρχῇ τῆς Βασιλείας αὐτοῦ (Βασιλ. δευτ. Β. 2. 4) καὶ ἐν αὐτῇ ἔχρισαν αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα· ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Βαβυλῶνος καταλαβόντες οἱ Ἐδωμῖται μέγα μέρος τῆς χώρας τῆς φυλῆς Ἰούδα κατέστησαν τὴν Χεβρὼν μητρόπολιν αὐτῶν, ἀνεκτήσαντο δὲ αὐτὴν οἱ Ἰουδαῖοι ἐπὶ Ἰωάννου Ὑρκανοῦ, (130 π. Χ.) καθυποτάξαντες αὐτοὺς καὶ καταναγκάσαντες αὐτοὺς ν' ἀσπασθῶσι τὴν Ἰουδαϊκὴν θρησκείαν.

Ὁ ἱερὸς Κύριλλος (ἐν ὁμιλ. Πασχ. 13) ὁμιλῶν περὶ Χεβρὼν λέγει «δηλοῖ τοι γὰρ οὖν ἡ λέξις τὴν ἕνωσιν» Τὸν μέσον αἰῶνα ὠνομάζετο ἡ πόλις τοῦ ἁγίου Ἀβραὰμ—ἄλλοι εἶπον ὅτι καὶ ὁ Ἀδὰμ ἐνταῦθα ἐτάφη. Παρ' Ἰωσήπῳ γράφεται διῳρῶς, Χεβρὼν, Ἑβρὼν (ὡς καὶ παρὰ Στεφάνῳ ἐν ἐθνικοῖς) Χεβρωνία πόλις, Νεβρώ. κ. τ. λ. (Ἰωσ. ἀρχ. 1. 17, 11. 1. 1. 9. κλ.).

Περὶ Κίνας.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Α. Σ. Β. (Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 50)

Τὰ δημόσια ὑπουργήματα, πᾶσι τοῖς ἱκανοῖς εὐπρόσιτα, ἀποτελοῦσι τοὺς τροχοὺς διοικητικῆς μηχανῆς, ἥτις, εἰ καὶ ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν χρονολογεῖται ὁ ὀργανισμός της, ὑπάρχει ἐν τούτοις καρεμφερὴς ταῖς παρ' ἡμῖν. Ἡ συγκέντρωσις αὐτῶν εἶναι ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ Αὐτοκράτορος (συμβουλίῳ τοῦ Κράτους), συγκειμένῳ ἐκ παρέδρων ἐξαγομένων ἐξ εἰδικοῦ τινος κατηστήματος, ὅπου σπουδάζουσι τὸν Κονφούκιον. Ἕπονται δὲ ἐξ ὑπουργεῖα 1. τὸ ἐπὶ πάντων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων (ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν) τοῦτο δὲ προτείνει δι' ἑκάστην θέσιν τρεῖς ὑποψηφίους ἐξ ὧν ἐκλέγει ἕνα ὁ Αὐτοκράτωρ. 2 τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. 3 τὸ ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν θεσμῶν καὶ τῆς ἐθιμοταξίας 4 τὸ ἐπὶ τοῦ πολέμου. 5 τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης. 6 τὸ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων. Ἐν τοῖς Ὑπουργείοις ὅμως τούτοις περιλαμβάνονται καὶ ἄλλαι δευτερεύουσαι ὑπηρεσίαι, οἷον τὸ ἀστρονομικὸν δικαστήριον, τὸ ἱστορικὸν δικαστήριον, ἡ ἀστυνομία καὶ αἱ ἐξωτερικαὶ ὑποθέσεις, μὴ οὖσαι μεγάλης σπουδαιότητος ἐν Κίνᾳ. Εἰς ἕκαστον τῶν ὑπουργείων τούτων, ἢ μᾶλλον δικαστηρίων, καθότι ἐν αὐτοῖς αἱ ἀποράσεις γίνονται ὑπὸ πολλῶν ἀτόμων, ὑπάρχει ἀνὰ εἷς ἐταστής· πρὸς τούτοις δὲ αἱ δικαιοδοσίαι τῶν διαφόρων δικαστηρίων ἀναμιγνύονται οὕτως, ὥστε ἐξαρτῶνται αἱ μὲν τῶν δέ, καὶ τέλος κᾶσα σποδαία ὑπόθεσις δὲν δύναται νὰ ἀποφασισθῇ εἰμὴ μετὰ πολλὴς γνώμας. Ἐκτὸς τῶν παρὰ τῷ αὐτοκράτορι δ' αμενουσῶν κεντρικῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἀποστέλλονται εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν διοικηταί, καὶ ὡς δοκθοὶ αὐτῶν τρεῖς ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, καὶ ποινικὸς δικαστής, θησαυροφύλαξ, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἅλατος Μανδαρῖνος.

Αἱ δημόσιαι πρόσοδοι ὑπολογίζονται εἰς 740 ἑκατομμύρια φράγκα, συνιστάμενα εἰς φυσικὰ προϊόντα καὶ εἰς ἀργύρου ῥάβδους· προέρχονται δὲ ἐξ ἐγγείων φόρων, ἐκ τελωνιακῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, καὶ ἐκ κεφαλικοῦ φόρου, εἰς ὃν ὑπόκεινται πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ μέχρι τοῦ ἑξηκοστοῦ ἔτους ἡλικίαν ἔχοντες. Ἡ ἔνοπλος δύναμις περιλαμβάνει 266 000 πολιτοφύλακας, λαμβανομένους ἐκ τῶν τιμαριωτικῶν κτημάτων (α)· ὁ δὲ ἰδιαίτερος ἐκ Κινεζῶν συγκείμενος στρατὸν ἀναβαίνει εἰς 666,800 Οἱ Μανδζοῦοι ὑπόκεινται πάντες εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διαιροῦνται δὲ εἰς ἐννέα σημαίας Οἱ δὲ ὑποτελεῖς Μογγόλοι παρέχουσι περίπου 280,000 ἄνδρας. Τὸ δὲ ὅλον τοῦ τακτικοῦ αὐτῶν στρατοῦ φθάνει εἰς 1,300,000 ἄνδρας, καὶ εἰς 1,800,000 συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπ' ἄδειαν ἀποσίας διατελούντων, ὡς καὶ τῶν εἰς ἐφόπλισιν ὑποκειμένων εὐγενῶν.

Ἡ εὐγένεια διαιρεῖται εἰς δύο· εἰς προσωπικὴν καὶ εἰς τὴν τὰ δημόσια λειτουργήματα παρακολουθοῦσαν. Ἡ πρώτη τῶν κλάσεων τούτων περιλαμβάνει πέντε βαθμοὺς· εἰς τοὺς πρώτους τρεῖς μόνον τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας ἀνήκουσιν.

Ἡ τῶν Μανδαρίνων τάξις ἀναγνωρίζεται ἐκ τῶν εἰς τὸν πῖλον αὐτῶν προσηρτημένων κομβίων καὶ ἐξ ἄλλων κοσμημάτων. Ἡ ὑψίστη ἀρχὴ τοῦ κράτους εἶναι τὸ συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν Μανδαρίνων, ἐργαζόμενον μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος. Ἑκάστη δὲ ἐπαρχία ἔχει διοικητὴν ἕνα μανδαρῖνον, ἔχοντα ὅμως μεθ' ἑαυτοῦ σύμβουλον, ἐπιτροῦντα τὴν διαγωγήν του καὶ ἐκτελοῦντα τὰς διαταγάς του· ὑπάρχουσι δὲ εἰς τὰς πόλεις καὶ ἰδιαίτερα δικαστήρια. Ἡ στολὴ Μανδαρίνου κατασκεύασται ἐξ ὁλοσηρικοῦ, ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ ἐπενδύτου ἐξ ἐλαφροῦ κυανοῦ τινός· ὑφάσματος. Φέρει δὲ κεντημένον ἀμφοτέρωθεν τὸ διακριτικὸν παράσημον τῆς πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς τάξεως ἣν κατέχει· τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ φέρειν εἰς τὸν πῖλον προσηρτημένον πτερὸν τῶν παραδάλλεται πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ κοσμήματα, καὶ θεωρεῖται ὡς ἰδιαίτερά τις χάρις.

Οἱ Κινεζικοὶ νόμοι εἰσὶ καλοί τινες κανονισμοὶ τῆς ἀστυνομίας, πάντοτε ὑπὸ ἠθικῶν πραγγελμάτων συνοδευόμενοι. Ἀποδίδουσι δὲ τῷ αὐτοκράτορι καὶ τοῖς μανδαρίνοις ἀπεριόριστον κράτος ἐπὶ τοῦ λαοῦ, πρῶτον τῶν καθηκόντων αὐτοῦ θεωροῦντος τὴν τυφλὴν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ὑπακοήν· ἀναρίθμητοι δ' ἐθιμοταξίαι ἀναμιμνήσκουσιν εἰς ἑκάστην σ-ιγμὴν τὴν τῶν διαφόρων τάξεων διαφοράν.

Οἱ Κινέζοι μετροῦσι τὸν χρόνον ὡς οἱ Ἰνδοί, οἱ Μογγόλοι καὶ ἄλλοι Ἀσιατικοὶ λαοί, κατὰ ἑξηκονταετῆ κύκλον, οὗ ἕκαστον ἔτος καλεῖται ἰδίῳ ὀνόματι, παρελθόντος δὲ ἑνὸς κύκλου, ἀρχίζουσι νέον κύκλον, ὡς ἡμεῖς ποιοῦμεν ἐπὶ τῶν *αἰώνων*. Τὸ ἔτος δὲ, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, διαιρεῖται εἰς δωδεκα μῆνας, ὑποδιαιρουμένους· καὶ τούτους εἰς δεκάδας. Οἱ Κινέζοι, ὡς ἤδη εἴπομεν, ἀγνοοῦσι τὴν εἰς ἑπτὰ ἡμέρας διαίρεσιν τῆς ἑβδομάδος. Ὁ πρῶτος κύκλος αὐτῶν ἄρχεται μετὰ τοῦ *Χοαγ-τί*, τῷ 2697 πρὸ Χριστοῦ. Τὸ ἔτος δὲ 1853 ἦν τὸ 50 τοῦ 76, κύκλου καλούμενον *Σιν-χαΐ*.

Περὶ σφραγιδογλυφίας καὶ νομισματικῆς τῶν ἀρχαίων.

Ὡς ἀσήμαντος κλάδος τῆς πλαστικῆς, τὸν ὁποῖον μετέπειτα τὰ μέγιστα ἐκαλλιέργησαν, ἐθεωρεῖτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἡ μεταλλογλυφία καὶ ἡ ψηφογλυφία δηλ. ἡ τῶν πολυτίμων λίθων καὶ ἡ τῶν πρὸς τύπωσιν τῶν νομισμάτων χρησίμων τύπων χάραξις. Ἀμφότεραι αἱ τέχναι αὗται ἐχρησίμευον τὰ μέγιστα διὰ τὸν κοινὸν βίον. Οἱ μὲν τὴν

(α) Κτήματα τῶν εὐγενῶν, κατὰ κληρονομίαν εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν μεταβαίνοντα, μὴ συγχωρουμένης αὐτοῖς τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν.

τέχνην τῆς τῶν λίθων χαράξεως ἐνασχολούμενοι κυρίως κατεγίνοντο εἰς τὴν κατασκευὴν σφραγίδων, χρησίμων πρὸ πάντων εἰς σφραγισιν τῶν ταμείων, καὶ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν μετεχειρίζοντο σφραγῖδας ἐκ μετάλλου, ἢ ξύλου, φορητὰς ἀσήμαντά τινα σημεῖα. Περὶ τῶν τοιούτων ἔργων τεχνιτῶν τινων ἀναφέρουσιν ὁ Πλίνιος καὶ ὁ Στράβων, οἷον περὶ σφραγίδων θριποδώτων, θριπηδέστων, περὶ σφραγίδος χρυσοδέτου ἐκ τμαράγδου λίθου κτλ. Ὁ Διογένης Λαέρτιος ἀναφέρει νόμον τοῦ Σόλωνος λέγοντα « δακτυλιογλύφῳ μὴ ἐξεῖναι σφραγῖδα φυλάττειν τοῦ παραθέντος δακτυλίου ». Ἡ ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰσαχθεῖσα πολυτέλεια τοῦ νὰ φέρωσι δακτυλίδια ἐνεψύχωσε τὴν τέχνην τῆς δακτυλιογλυφίας εἰς μεγάλον βαθμόν· λέγεται δὲ ὅτι μεταξὺ τῶν τότε διαστέμων δακτυλιογλυπτῶν ἀνώτερος πάντων ἦτον ὁ Πυργοτέλης, ὅστις ἔγλυφε τὰς σφραγῖδας τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου. Εἰς ταύτην τὴν ἐποχὴν ἐγίνοντο καὶ ἀφιερώματα εἰς τοὺς ναοὺς συνιστάμενα ἐκ δακτυλιδίων. Ἡ εἰσαχθεῖσα πολυτέλεια ἔφθασε εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ὥστε καὶ οἱ μουσικοὶ ἐκόσμων τὴ ὀργανά των μὲ πολυτίμους λίθους; καὶ τούτου ἕνεκα ἐπωνομάσθησαν σφραγιδονυχαργοκομῆται ὑπὸ τῶν κωμικῶν, Ἡ πολυτέλεια, ἥτις εἰσήχθη κατὰ μίμησιν τῆς αὐλῆς τῶν Σελευκιδῶν ἐξετάθη ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ νὰ στολίζωσι κοτήρια, λύχνους καὶ ἄλλα κοσμήματα ἐξ εὐγενῶν μετάλλων μὲ πολυτίμους λίθους, καὶ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν μετεχειρίζοντο τοὺς πολυχρόνους ὄνυχας· καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πολυτίμου λίθου κατεσκεύαζον διάφορα ποτήρια καὶ ἄλλα τῆς πολυτελείας σκεύη.

Ἡ Κατασκευὴ τῶν νομισμάτων ἐγίνετο διὰ τῆς χωνεύσεως χαλκοῦ ἢ ὀρειχάλκου, ἀργύρου ἢ χρυσοῦ, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἀρχαῖοι δὲν ἐγνώριζον καλῶς τὴν κρᾶσιν τῶν εὐγενῶν μετάλλων κατεσκεύαζον τὰ ἀρχαῖα νομίσματα ἐκ καθαρῶν μετάλλων. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἦσαν τετράγωνα καὶ ἕκαστον νόμισμα ἐκ δύο τμημάτων κατεσκευασμένον, τὰ ὁποῖα ἑπομένως εἰς ἓν συνεκολλήθησαν. Μετὰ ταῦτα κατεσκευάζοντο τὰ πρὸς ἐκτύπωσιν νομισμάτων χρήσιμα μέταλλα σχεδὸν ὡοειδῆ καὶ πλακωτά, διὰ νὰ ἀντέχωσι καλήτερα εἰς τὴν θλῖψιν τῶν σφραγίδων τῶν νομισμάτων, αἵτινες ἦσαν κατεσκευασμέναι ἐκ στομωμένων μετάλλων.

Τὰ πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν νομισμάτων χρήσιμα σκεύη καὶ μηχαναὶ συνίστατο μόνον εἰς ἄκμονα, εἰς σφῦραν καὶ λαβίδα· ἡ λεγομένη μήτρα (matria) ἦτον ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ τῆς σφύρας καὶ τοῦ ἄκμονος.

Ὡσαύτως ἐπὶ τῆς τέχνης τῆς κατασκευῆς τῶν διὰ τὰ νομίσματα χρησίμων τύπων ἐπροσηλοῦτο περὶ τὴν 100 Ὀλυμπιάδα ἡ μεγαλητέρα προσοχὴ καὶ ἡ λεπτοτέρα τέχνη, ὄχι τόσον εἰς τὰς Ἀθήνας ὅσον εἰς τινας πόλεις τῆς Ἰταλίας, ἰδίως εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπου ἡ τῶν νομισμάτων ἐκτύπωσις ὡς πρὸς τὴν ὡραιότητα τοῦ τύπου ἔφθασεν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν. Μεταξὺ τῶν Μακεδόνων βασιλέων ὁ Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος εἶχον τὰ ὡραιότερα νομίσματα. Ἡ τέχνη νῦξησι εἰσέτι διὰ τῆς τότε ὑπαρχούσης συνηθείας τοῦ νὰ παριστάνωσι σημαντικὰ γεγονότα, νίκας ἐν πολέμοις ἢ ἐν ἀγῶσιν, ἀπελευθερώσεις ἐκ μεγάλων κινδύνων, διὰ τῶν ἐμβλημάτων τῶν νομισμάτων. Καθὼς τὴν σήμερον οὕτω καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους δὲν ἔλειψαν παραχαράκται νομισμάτων· οὗτοι μεταχειρίζοντο πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν κέρμα χαλκοῦ ἢ σιδήρου καὶ περιέβαλον αὐτὸ μὲ λεπτότατον φύλλον χρυσοῦ, ἢ ἀργύρου, ἢ καὶ χαλκοῦ, ἔπειτα ἐχάραττον αὐτὰ ὥστε ἐφαίνοντο ὡς γνήσια νομίσματα. Τὰ εἰρημένα κέρματα ἀποτελοῦσαν τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ νομίσματος, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο ψυχὴ, καὶ κατὰ τὸ μέταλλον αὐτῆς τῆς ψυχῆς, ἐπωνομάζοντο παρὰ Ῥωμαίοις Numi Subaerati Numi Subferati ἀξιοθαύμαστος ἦτον ἡ τέχνη αὐτῶν τῶν παραχαρακτῶν, οἵτινες ἐκάλυπτον συχνάκις δὶς τὰ ἄκρα τοῦ νομίσματος, ἵνα ἀντισταθῇ περισσότερον εἰς τὴν φθοράν. Λίαν ἀξιοπέργον εἶνε ὅτι ἀπαντῶνται καὶ κίβδηλα ἀρχαῖα νομίσματα ἐκ χαλκοῦ, ὧν ἡ ψυχὴ εἶνε ἐκ σιδήρου. Ὁ Σόλων σύγχρονος τοῦ Κροίσου καὶ Κύρου, 555 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ἔθεσε νόμους κατὰ τῶν κοπτόντων κίβδηλα νομίσματα. Οἱ Ἕλληνες ὠνόμαζον τὰ νομίσματα ἀργύριον, χρήματα, νόμισμα, ἐκ τοῦ μετάλλου (τοῦ ἀργύρου) ἐκ τοῦ τιμήματος γενικῶς, ἤτοι ἐκ τοῦ νομίμου ὁρισμοῦ τῆς ἀξίας. Ἰδιαίτεραι ὀνομασίαι νομισμάτων παραγόμεναι ἐκ διαφόρων περιστάσεων εἶνε αἱ ἑξῆς.

α.) Ἐκ τῶν πρώτων ἡμερόνων τῶν κοψάντων νομίσματα, Κροίσειοι στατῆρες ἀπὸ τὸν Κροῖσον Βασιλέα τῆς Λυδίας (στατῆρες χρυσοί). Δημαρέτεια νομίσματα ἀπὸ τὴν Δημαρέτην σύζυγον τοῦ Γέλωνος. Δαρεικοὶ ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Περσίας Δαρεῖον. Φιλιππικοί, Ἀλεξανδρινοί, ἀπὸ τοὺς Μακεδόνας βασιλεῖς Φίλιππον β'. καὶ Ἀλέξανδρον μέγαν. Πτολεμαϊκοί, Βερενίκειοι (στατῆρες) ἀπὸ τοὺς Πτολεμαίους βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου.

β'.) Ἐκ τῆς εἰκόνος· Πῶλος ὁ Πήγασσος εἰς τὰ νομίσματα τῆς Κορίνθου. Βοῦς, Γλαῦξ, Κόρη, εἰς τὰ τῶν Ἀθηναίων· Χελώνη, εἰς τὰ τῆς Αἰγίνης. Ὁμήρεια ἐκ τῆς εἰκόνος τοῦ Ὁμήρου, εἰς τὰ τῆς Σμύρνης. Κιστοφόραι, ἐκ τῆς μυστικῆς Κίστης τοῦ Βάκχου, εἰς τὰ διαφόρων πόλεων τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Τοξόται ἐλέγοντο τὰ χρυσὰ Περσικὰ νομίσματα φέροντα τοξότην.

γ'.) Ἐκ τοῦ νομισματακοπείου, Ἀίγιναῖοι (στατῆρες) ἐκ τῆς νήσου Αἰγίνης, Κυζικηνοί, Φωκαϊκοὶ στατῆρες ἐκ τῆς Κυζίκου τῆς Μυσίας καὶ Φωκαίας, τῆς Ἰωνίας. Ὀσκηνὸς Ἀργυρος εἰς τὴν Ἱσπανίαν.

δ'.) Ἐκ τῆς ἀξίας. Στατῆρες ἀπὸ χρυσᾶ νομίσματα (σπανίως ἀπὸ ἀργυρᾶ). Δραχμὴ καὶ τὰ σύνθετα Δίδραχμον, Τρίδραχμον, Τετράδραχμον ἀπὸ ἀργυρᾶ νομίσματα. Χαλκοῦς, Ἀσσάριον καὶ Ὀβολὸς μετὰ σύνθετα ἀπὸ χάλκινα Νομίσματα, μ' ὅλον ὅτι, ὑπ' αὐτὴν τὴν τελευταίαν ἐπωνυμίαν ἐνοοῦσαν εἰς μερικὰ μέρη. Α. Χ. εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἀργυροῦν Νόμισμα.

Οἱ Ἕλληνες ἤρχισαν νὰ κόπτουν πρῶτον νομίσματα ἐξ ἀργύρου καὶ ἔπειτα ἐκ χρυσοῦ. Εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν ὅμως ἐκόπησαν συγχρόνως καὶ ἐκ τῶν δύο μετάλλων, εἰς δὲ τοὺς μετέπειτα χρόνους ἤρχισαν νὰ κόπτουν χάλκινα, πρὸς τὰ ὁποῖα εἶχαν μεγάλην ἀποστροφὴν εἰς τὰς ἀκμαζούσας ἐποχάς.

Αἱ εἰκόνες ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν νομισμάτων εἶναι πολυποικιλώταται. καὶ ἀναφέρονται σχεδὸν πάντοτε εἰς τὴν λατρείαν τῶν Θεῶν· ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς ἀξιομνημονεύτους περιστάσεις καὶ πράξεις ἡρώων. Α. Χ. εἰς τὰ νομίσματα τῶν Ἀθηνῶν ἀπαντᾶται ὁ Θησεὺς ἐπὶ Τριήρεως ἐπιστρέφων ἐκ τῆς Κρήτης, ἢ φονεύων τὸν Μινώταυρον, ἢ σκαλεύων τὸν βράχον ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἦσαν τὸ ξίφος καὶ τὰ πέδιλα τοῦ πατρὸς του Αἰγέως. Πόλεις τινὲς ὅμως εἶχον ἰδιαιτέρας καὶ προτιμητὰς εἰκόνας π. χ. Αἱ Ἀθῆναι εἶχον τὴν κεφαλὴν τῆς Παλλάδος καὶ τὴν Γλαῦκα, ἡ Κνωσσὸς τὸν Λαβύρινθον· τὸ Μεταπόντιον τὸν ἄσταχυν, ἡ Κυρήνη τὸ φυτὸν Σίλφιον, ἡ Μακεδονία καὶ Βοιωτία ἀσπίδα, ἑκάστη ἰδιαιτέρου σχήματος· ἡ Ῥόδος τὸ ῥόδον, ἡ Σίδη τὴν ῥοιὰν, ἡ Σελινοῦς φύλλον Σελίνου· ἡ Ἀπολλωνία τοῦ Ἰλλυρικοῦ, καὶ ἡ Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας εἶχον ἀμφότεραι ἡραίστειον ὄρος· ἡ Αἴγινα τὴν χελώνην· ἡ Χίος τὴν Σφίγγα· τὸ Δυῤῥάχιον τὴν θηλάζουσαν Ἀγελάδα· ἡ Σύβαρις τὸν ὄπισθεν κυττάζοντα Ταῦρον· ἡ Κύμη τῆς Αἰολίδος ἀγγεῖον μόνωτον ὁμοιάζον πρόχουν.

Ξ. ΛΑΝΔΕΡΒΡ.

Σκιαδίσκη.

Τὰ καὶ σήμερον παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει ἀλεξίλια λεγόμενα μετεχειρίζοντο καὶ αἱ ἐπίσημοι γυναῖκες τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων, ἵνα προφυλάττωνται ἀπὸ τὸν ἥλιον· ὠνομάζοντο δὲ παρ' ἐκείνοις μὲν σκιάδεια (δια), σκιαδίσκαι, παρὰ τούτων δὲ umbraculum, umbrella. Ταῦτα δὲν ἐκρατοῦντο γενικῶς παρὰ τῶν ἰδίων δεσποινῶν, ἀλλ' ὑπὸ δούλων παραπορευομένων αὐταῖς (Ἀριστοφ. Ὄρν. 1508, τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε). Αἱ θυγατέρες τῶν μετοίκων ἐν Ἀθήναις ὡφειλον ἐν τῇ τῶν Παναθηναίων ἑορτῇ νὰ κρατῶσι τὰς σκιαδίσκας, ὄπισθεν τῶν πολιτίδων βαδίζουσαι, καὶ τοῦτο ἵνα ὑπομιμνήσκωσιν αὐταῖς ὅτι ἦσαν θυγατέρες μετοίκων καὶ οὐχὶ πολιτῶν ἐλευθέρων· ἡ ὑπηρεσία δὲ αὕτη ἐλέγετο σκιαδηφορία. Τὰ σκιάδια ταῦτα τῶν ἀρχαίων ἦσαν ὁμοιόσχημα τοῖς ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν, ὡς φαίνονται εἰς διάφορα σωζόμενα ἀρχαῖα ἀγγεῖα σχεδιασμένα· ἀνεπετάννυντο δὲ ὡς τὰ ἡμέτερα (Ἀριστ. Ἱππ. 1348 καὶ σχόλ. Ovid. ar. am. II. 209). Ἡ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν χρῆσις σκιαδισκῶν ἐθεωρεῖτο ὡς σημεῖον θηλυπρεπείας (Ἀνακρ. παρ' Ἀθην. ΙΒ· σελ. 534). Αἱ Ῥωμαῖαι δέσποιναι μετεχειρίζοντο αὐτὰ ἐν τῷ Ἀμφιθεάτρῳ, ἵνα προφυλάττωνται καὶ ἀπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καὶ ἀπὸ τυχούσης διαβατικῆς ὀμβρίας (Martiv xiv 28) ἐὰν ἄνεμος ἢ ἄλλο τι ἐμπόδιον δὲν ἐπέτρεπε

τὴν ἐφ' ὅλου τοῦ ἀμφιθεάτρου ἀναπέτασιν τοῦ σκηνώματος. Τὸ ἐπὶ γυναικῶν κρατεῖν τὴν σκιαδίσκην ἦτον ἐκ τῶν συνήθων περιποιήσεων τῶν εἰς αὐτὰς ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἀποδιδομένων (Mart. XI. 73 Ovid. ἀνωτ.). Ἦτον ἐπίσης σύνηθες νὰ προσφέρωνται σκιαδίσκαι ὡς δῶρον (Jur. IX 50). Κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους, ἀντὶ σκιαδισκῶν, ἐφόρουν αἱ Ἑλληνίδες ἀχρι ὁτλεκτον κάλυμμα, ὅπερ ἐλέγετο *Θολία*. (Πολυδ. Ζ. 174, 1, 127, Θεόκρ. ιγ. 39). Καὶ αἱ Ῥωμαῖαι ὁμοίως ἐφόρουν εἶδος πλατυχείλου πίλου, ὅστις ὠνομάζετο παρ' αὐτῶν πέτασος (Suet. Aug. 82, Δίων Κασ. ΝΘ. 7).

Ἀριθ 4479.

Διεκπ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Δημοδιδασκάλους τοῦ Κράτους.

Διάφοροι καφφαὶ Δημοδιδασκάλων καὶ ἔμμεσοι αἰτήσεις αὐτῶν τε καὶ ἑτέρων πολιτῶν, περὶ ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεότητα διδακτικῶν βιβλίων, περιῆλθον πρὸς ἡμᾶς κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐπανειλημμένως, ἕνεκεν τοῦ ὁποίου ἡ ὀργῶσα πρὸς μάθησιν Νεολαία ἔμενεν ἀδίδακτος καὶ ἀκατάρτιστος. Τεκμαιρόμενοι δὲ ὅτι πολλοὶ τῶν Δημοδιδασκάλων δὲν ἔλαβον γνῶσιν τῆς περὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων ὑπ' ἀριθ. 1000 καὶ ἀπὸ 20 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους ἡμετέρας ἐγκυκλίου περὶ διδακτικῶν βιβλίων ἐγκεκριμένων ὑπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου, καὶ ἐκδεδομένων ὑπὸ τοῦ Τυπογράφου Κυρίου Ἀνδρέα Κορομηλᾶ εἰς τιμὴν μετριωτέραν τῆς συνήθους, καὶ ἐφιέμενοι νὰ μὴ παρεμβάλληται μηδὲν πρόσκομμα εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς νεότητος, μηδὲ ν' ἀμηχανῶσι διά τε τὴν ἔλλειψιν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς τιμῆς, ἐκρίναμεν νὰ συστήσωμεν ἐπανειλημμένως, καὶ συνιστῶμεν τὰ εἰρημένα βιβλία κατὰ τὰς ὑποσημειουμένας τιμὰς, εἰς ἃ προστίθενται, ἐν μετρίᾳ ἐπίσης τιμῇ, καὶ ἕτερα ἐγκεκριμένα, ὠνητέα ὑπὸ τῶν μαθητῶν κατ' ἀρέσκειαν. Παραγγέλλομεν δὲ πρὸς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν τὰ ἑξῆς, τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦμεν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν,

Α'. Τὰ εἴς τινα κλάσιν ἢ Τμῆμα αὐτῆς ἢ χορείαν τινὰ εἰσαγόμενα βιβλία, ἀπαιτοῦμεν νὰ ὦσι τὰ αὐτὰ, καὶ μετὰ τὴν τελείαν ἐκμάθησιν αὐτῶν, νὰ λαμβάνωσιν ἕτερα ὅμοια οἱ συμμαθηταί.

Β'. Πρὸς πληροφορίαν τῶν ἐχόντων χρείαν ν' ἀγοράσωσι μαθητῶν πόσου τιμᾶται ἕκαστον βιβλίον, ἐν ἀντίτυπον τῆς παρούσης θέλει διατηρεῖσθαι κεκολλημένον εἰς σανιδοπίνακα προσηρτημένον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ διδακτηρίου εἰς θέσιν εὐσύνοπτον.

Γ'. Ἀπαγορεύομεν ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς τοῦ δημοδιδασκάλου πᾶσαν ὑπερτίμησιν ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑφ' ἑτέρου τινός.

Διὰ νὰ διευκολυνθῇ δὲ ἡ προμήθεια τῶν εἰρημένων βιβλίων, παρηγγέλθη ὁ Κύριος Ἀνδρέας Κορομηλᾶς νὰ καταστήσῃ εἰς διαφόρους Δήμους οἵους δήποτε καὶ ἂν νομίσῃ καταλλήλους ἀνταποκριτάς του, πρὸς οὓς ν' ἀποστέλλῃ τὰ εἰρημένα βιβλία, καὶ παρ' ὧν νὰ παραλαμβάνωσιν, ἐπὶ τῇ ὡρισμένῃ τιμῇ, οἱ γονεῖς ἢ οἱ δημοδιδάσκαλοι. Δύνανται δὲ οὗτοι ἐξετάσαντες ὁποῖα τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὸ σχολεῖον των βιβλία, νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἴδιον Τυπογράφον, διὰ νὰ ἐξαποστείλῃ αὐτὰ πρὸς αὐτοὺς ἐν δέοντι. *Ὁ Ὑπουργὸς*

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τῇ συνεννοήσει τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μετὰ τῆς ὁμοφωνησάσης αὐτῷ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐτελέσθη χθὲς, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης δημοσίαις δαπάναις, μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐκ τῶν προσκαίρων ἄρτι μεταστάντος Ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γερμανοῦ, κατὰ χρέος ὀφειλόμενον εἰς τὴν μνήμην τοῦ προεστῶτος τῆς κατὰ πάντα ὁμοδόξου τῇ ἡμετέρᾳ καὶ ἀδελφῆς μεγάλης ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίας. Εἰς τὸ δημοτελὲς τοῦτο μνημόσυνον παρῆσαν πάντες οἱ Ὑπουργοὶ καὶ οἱ ἐν τέλει καὶ πλῆθος λαοῦ μέγα. Τιμῶν δὲ τὴν μνήμην τοῦ μακαρίτου ἀνδρὸς ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Βασιλεὺς εὐηρεστήθη νὰ στείλῃ ἐπισήμως εἰς τὴν τελετὴν ταύτην τὸν Αὐλάρχην Αὐτοῦ Κ. Ι. Κολοκοτρώνην, ὡς καὶ τὸν ὑπασπιστὴν τῆς ἑβδομάδος Κ. Παπατσώνην, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν διαγγελέα Κ. Μουρούζην. Καὶ τὴν μὲν θείαν καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν ἐτέλεσεν ὁ ἅγιος Ἀκαρνανίας, μέλος ὢν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, εἰς δὲ τὸ μνημόσυνον ἰδίᾳ ἔλαβον μέρος πάντες οἱ ἅγιοι Συνοδικοὶ μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου προέδρου τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν. Ὁ εὔγλωττος τῆς πρωτευούσης ἱεροκῆρυξ Ἀρχιμανδρίτης Κ. Μητροφάνης ἐξεφώνησε κατάλληλον εἰς τὴν περίστασιν λόγον, εὐάριστον ἐντύπωσιν εἰς τὸ περιούσιον ἀκροατήριον ἐμποιήσαντα· ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας ἀπαξάπαντες οἱ συναγηγερμένοι ἐξεφώνησαν πολλάκις τὸ *αἰώνια ἡ μνήμη* τοῦ ἀξιομακαρίστου πατρὸς καὶ Πατριάρχου Γερμανοῦ.

— Οἱ συγκροτοῦντες τὴν τοῦ παρόντος ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σεβασμιώτατοι ἱεραρχαὶ ἔδοσαν προχθὲς τὸ ἑσπέρας ἐνώπιον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Θρόνου, παρόντος τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, τὴν τεταγμένην διαβεβαίωσιν καὶ ἤρξαντο ἀπὸ χθὲς τῶν ἱερῶν καὶ σπουδαίων ἐργασιῶν αὐτῶν.

— Τῇ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ προνοίᾳ τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως κατηργήθη ἁρμοδίως ὁ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σιτηρῶν φόρος.

— Οἱ δύστηνοι ἀδελφοὶ ἡμῶν Θηβαῖοι διάγουσιν ἔτι ἄστεγοι παντοίαις κατατρυχόμενοι κακουχίαις· ἀξιέπαινος φαίνεται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ ὄντως χριστιανικὴ διαγωγὴ τοῦ ἁγίου Θηβῶν, ὅστις καί τοι δυνάμενος νὰ μεταβῇ εἰς Λεβαδίαν, ἔνθα καὶ προσεκλήθη ἢ εἰς ἄλλην ἀσάλευτον πόλιν ἢ Μονὴν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, διαμένει ὅμως μεταξὺ τοῦ πάσχοντος ποιμνίου αὐτοῦ ἐν ὑπαίθρῳ, παρηγορῶν τοὺς πάσχοντας καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων βοηθῶν αὐτοῖς, καὶ δεόμενος τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, τοῦ παιδεύοντος καὶ πάλιν ἰωμένου, ἵνα ἵλεως γένηται τοῖς δοκιμαζομένοις τοιουτοτρόπως Θηβαίοις· ἐν ταῖς συμφοραῖς δείκνυνται αἱ ἀρεταὶ τῶν σπέρματα αὐτῶν ἐν ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις κεκτημένων.

	ἀνοιχ. λεπ.	πωλ.	λεπ.
1. Μικρὸν Ἀλφαβητάριον διὰ τὰς 4 Κλάσεις α' β' γ' δ' . .	10	—	5
2. Νέον Ἀλφαβητάριον διὰ τὰς 5 Κλάσεις α' β' γ' δ' ε' .	20	—	10
3. Πινακίδες ἢ Νέον Ἀλφαβ. σύμφωνα μὲ τοὺς Πίν' ὑπὸ Ι.Π.Κ.	55	—	35
4. Προσευχαὶ Τμῆμα α' ὑπὸ Α. Κοραῆ	13	—	4
5. Ἱερὰ Ἱστορία Τμῆμα β' ὑπὸ Α. Κοραῆ	25	—	8
6. Ἱερὰ Κατήχησις Τμῆμα γ' ὑπὸ Α. Κοραῆ	15	—	6
7. Περίληψις τῶν Πράξ. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ὑπὸ Κ. Χ.	50	—	15
8. Περίληψις τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὑπὸ Κ. Χ.	65	—	20
9. Περὶ τοῦ θείου Νόμου, ἤτοι περὶ τῶν 10 ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ .	15	—	10
10. Σύνοψ. τῆς Ἱερ. Κατηχ. ὑπὸ Κοραῆ μετὰ προσθ. Γραφ. ὑποσ.	50	—	25
11. Χριστιανικὸν Ἐγχειρίδιον ὑπὸ Δαρβάρεως	35	—	20
12. Διδασκαλ. τῆς Ἑλ. Ἱερ. τοῦ Ἰρβιγγος ὑπὸ Σ. Ἀντωνιάδου.	50	—	20
13. Σειρὰ παιδικῆς βιβλιοθ. ἢ Μαθήματα Φυσικῆς ὑπὸ Ι.Π.Κ.	55	—	25
14. Παιδικῆς βιβλιοθήκ. Χριστοθείας μαθήμ. περὶ Καθηκόντων	24	—	15
15. Περὶ συμπεριφορᾶς . . .	25	—	10
16. Εὐχαὶ δεήσεις καὶ ᾄσματα ᾀδόμενα εἰς τὰ δημ. Σχολεῖα	30	—	20
17. Προπαίδεια περιέχουσα τὰς 4 ἀριθμητ. Πράξεις ὑπὸ Β.Π.Β.	10	—	4
18. Στοιχ. Ἀριθμητ. διὰ τοὺς προχωρημένους μαθητὰς ὑπὸ Β.Π.Β.	40	—	30
19. Ἡ Περιστερὰ, ἠθικὸν διήγημα μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ Μ. Αποστολίδου Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἠλείας	20	—	10
20. Ἐξωκκλήσιον τοῦ δάσους ἠθικὸν διήγημα	25	—	10
1 Ψυχολογία πρὸς διδασκαλίαν τῶν παίδων	30	—	15
22 Τὰ αὐγὰ τοῦ Πάσχα, ἱστορικὸν διήγημα ἠθικώτατον . .	30	—	15
23. Τὰ δύο Ἀρνία, διήγημα ἠθικώτατον	15	—	10
24. Γεωγραφ. στοιχ. μαθήμ. ὑπὸ Β.Π.Β. κατὰ τὸ σύστ. τοῦ Ι.Π.Κ.	75	—	40
25· Στοιχεῖα μαθηματικῆς Γεωγραφίας ὑπὸ Ι. Π. Κ. . . .	60	—	30
26. Ὁ Γέρων Ἀμβρόσ. ἢ περὶ κοινωνικῶν καθηκόντων ὑπὸ Α. Π.	75	—	50
27. Ὁ Ῥοβινσὼν Κρουσσος ἐν τῇ νήσῳ του μὲ εἰκονογρ. ὑπὸ Β.Π.Β.	80	—	50
28. Φραγκίσκου Σοαβίου Στοιχ. Πραγματεία ὑπὸ Γ. Γεναδίου	80	—	50
29. Ἀναγνωσμ. ἐκ τῶν Πινάκων τῆς Ἀναγνώσεως ὑπὸ Δ.Σ.Β.	70	—	50
30 Ἀνθρωπολογίας ἐγχειρ. ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοῦ Ν.Χ. ὑπὸ Β.Π.Β.	80	—	50
31. Στοιχ. Ἀλφαβητάριον τῆς Γαλλ. γλώσσης ὑπὸ Δ. Σ. Β.	75	—	50
32. Καλλιγρ. περιέχουσα καὶ Γαλλ. παραδείγ. ὑπὸ Α.Κ.Κορομηλᾶ	50	—	25
33. Πρώτη τροφὴ τοῦ ὑγιοῦς ἀνθρωπίνου νοὸς ὑπὸ Γ. Γενναδίου.	150	—	80

— Τὰ εὐάρεστα καὶ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τοῖς σπουδάζουσιν ἐν τοῖς δημοδιδασκαλίοις διὰ τοῖς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου ἐπιφερόμενα γίνονται ἐκ μόνης τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς κατάδηλα· δεικνύει δ' αὕτη ἔτι τὴν ἄοκνον τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ μέριμναν εἰς τὸ βελτιοῦν ὁσημέραι καὶ τακτοποιεῖν τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐν τοῖς σχολείοις πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ· εὐχόμεθα δὲ τὸ συγκαταβατικὸν παράδειγμα τοῦ Κ. Κορομηλᾶ νὰ μιμηθῶσιν αὐθόρμητοι καὶ οἱ ἄλλοι βιβλιοπῶλαι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ διδακτικὰ βιβλία ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθέντα καὶ πωλούμενα, καὶ ἁρμοδίως ἐγκεκριμένα.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΠΛΟΥ